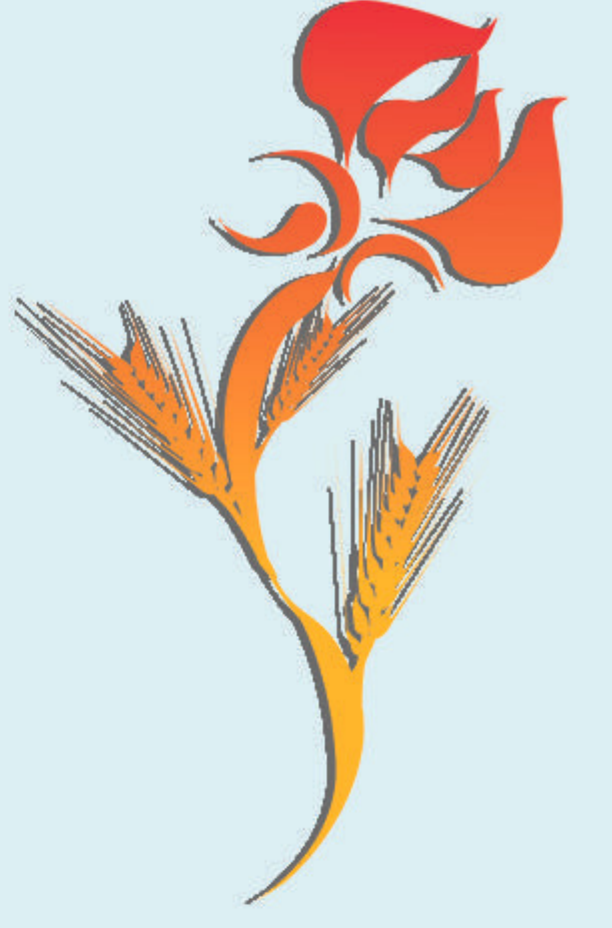

**4 SORUDA
GÖÇMENLER
KADINLAR
ÇÖZÜMLER**

1 EKONOMİK SORUNLARIN KAYNAĞI GÖÇMENLER Mİ?

**“Göçmenler bizi yoksullaştırıyor.”
“Suriyelilere devlet maaş veriyor.”**

Türkiye ekonomisinde 10 yılı aşkındır göçmen emeği önemli bir olgu halini aldı ve farklı ülkelerden gelen kadınlar farklı alanlarda çalışmaya başladılar. Mülteci kadınların bir kısmı savaş, politik veya iltica gerektirecek nedenler yüzünden ülkemize gelmeden önce ülkelerinde farklı yetenek ve birikimlere sahiplerdi. Ancak kadın emeğinin zaten ikincil planda olduğu ülkemizde, mülteci kadınların dil bariyeri, cinsiyetçi ve düşmanca yaklaşımlar ve çalışma izninin tamamen patronların inisiyatifinde olması nedeniyle çalışma izni alamadıklarını, denkliklerini yapamadıklarını, ucuz emek gücü görülerek kötünün kötüsü koşullarda çalıştırıldıklarını görüyoruz.

Göçmenlerin çalışma izinleri bireysel başvuru ile değil yüklü SGK ve vergi ödemelerine tabi tutulduğu için işveren buna yanaşmıyor. Böylece güvencesiz işçi çalıştırmaya zemin hazırlanıyor.

Hayatlarını sürdürmek zorunda olan işçiler, bu kötü koşullara mecbur bırakılıyorlar. Bu tablo, göçmen-mülteci kadınların patronlar tarafından yerli işçilere karşı bir “tehdit unsuru”, ücretleri düşürmek ve sosyal hakları ortadan kaldırmak için gerekçe olarak kullanılmasının önünü açıyor.

Bir yandan da göçmen kadınlar güvencesizlikleri ve çaresizlikleri nedeniyle çalışma yaşamındaki ataerkil denetim ve baskıya daha fazla maruz kalıyor. Göçmenler, Türkiye’de emeği ucuzlatmak isteyen ve kârlarına kâr katmak isteyen patronların can simidi haline dönüşüyor.

Halk, kendi yararına değil sermaye yararına olan ekonomi politikaları sonucu her geçen gün daha da yoksullaştırılıyor. Ama bu yoksulluğun sorumlusu mülteciler değil, onları emeği ucuzlatmak, işçiler arasında birlik oluşmaması için araçsallaştıran sermayedarlar ve onlara hizmet eden siyasiler.

Yoksulluğa duyulan öfke haklı ama tepkilerin yöneldiği yer yanlış. Çünkü çarkların dişlileri arasında yerli ve mülteci işçiler birlikte eziliyor, bu sömürü ilişkisinin üstünü örtmek için ezilenler birbirine düşürülüyor.

Mülteci karşıtlığı yükselip mültecilerin hakları ellerinden alındıkça, hakları verilmedikçe mahkûm edildikleri "çaresizlik" ile emekleri daha da ucuzluyor ama öfke işçiyi ucuza güvencesiz çalıştıran patrona yönelmiyor.

Bu şekilde emeği ucuzlatan, halkı yoksullaştıranların cebi dolmaya devam ediyor, ezilenler yine birlikte eziliyor.

KADINA YÖNELİK ŞİDDETİ, TACİZİ GÖÇMENLER Mİ ARTIRIYOR?

Türkiye'nin bölgede AB tarafından göçmen deposuna dönüştürülmesi, AKP iktidarının göçmenleri maddi bir kaynak ve ucuz iş gücü deposu olarak kullanması, çeşitli çeteler ve cihatçı örgütleri de kullanarak bölgede süren çatışma ve savaşlardan nemalanmak istemesi ile birlikte bu kesimlerin kontrolsüz bir biçimde ülkeye girmesine göz yumulduğu açık.

Buna bir son verilmesini istemek, Türkiye halklarının güvenliğini ve esenliğini savaş politikalarına kurban etmeme talebi haklı bir talep. Bu bizim en önemli taleplerimizden biri.

Ancak, ülkede özellikle kadınların yaşadığı güvenlik sorununu sadece

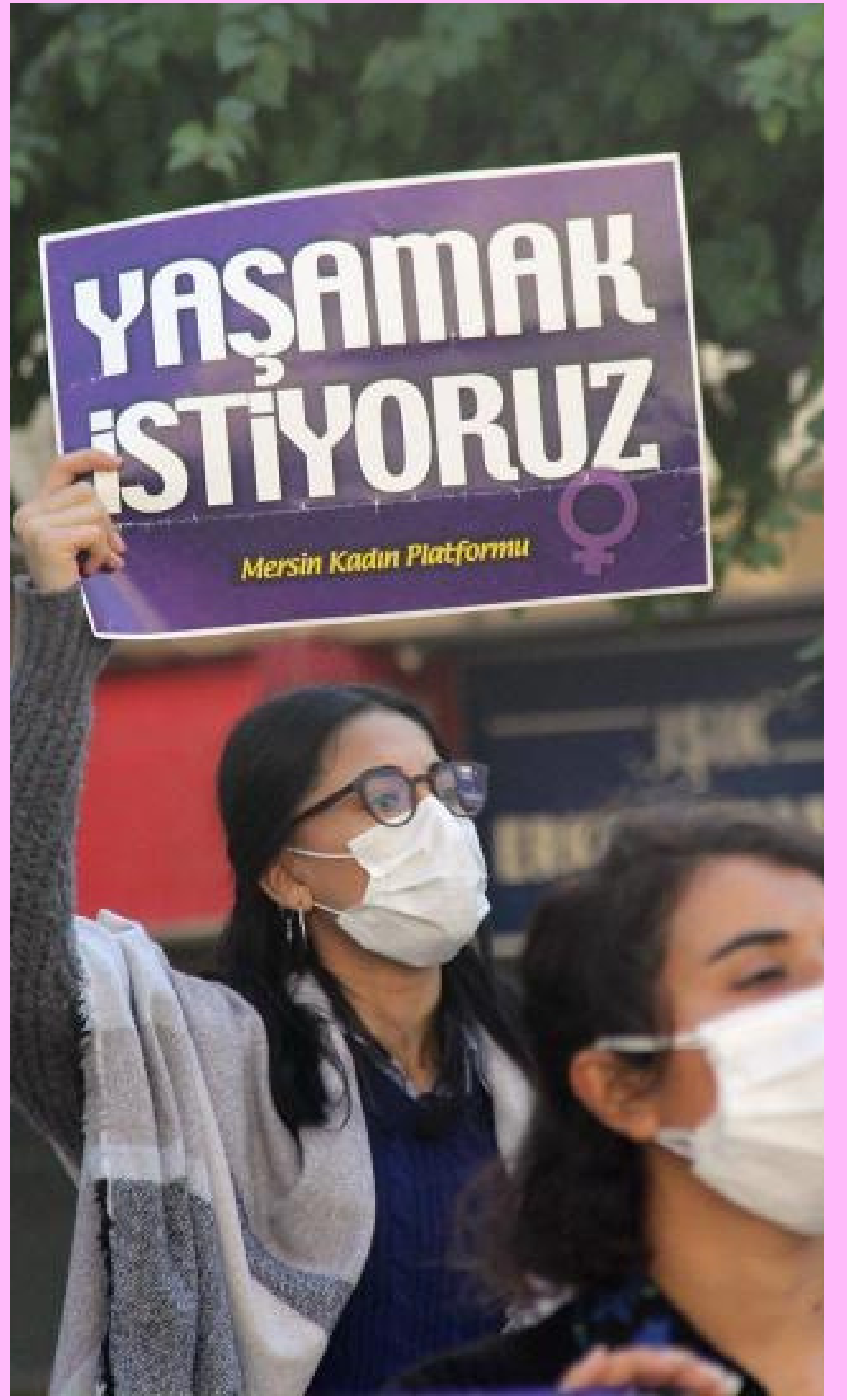
mülteci ve göçmen erkeklere havale etmek de bir o kadar yanlış.

Bir kere; kadına yönelik şiddet yalnızca bir ırkın, bir sınıfın, bir kesimin gerçekleştirdiği bir suç değil. Şiddeti, tacizi, tecavüzü sadece belirli kesimler üzerinden açıklamak, bu sorunların gerçek nedenlerinin üstünün örtülmesi anlamına geliyor.

Kadına yönelik şiddetin tırmanışı, kadınların her geçen gün daha fazla eşitsizliğe mahkum edilmesinden, iktidar politikalarından, toplumda ataerkil değerlerin yüceltilmesinden, kadınların haklarının tırpanlanması ve erkek egemenliğinin derinleştirilmesinden kaynaklanıyor. Yani şiddetin artışı bütüncül bir mesele, politik bir sorun.

Bu bütüncül bakıştan uzaklaşılarak sorunu sadece göçmen ve mültecilerden kaynaklı bir sorun olarak tarif etmek şiddetin tırmanışının gerçek sorumlularını "sorumluluktan kurtarmak" demektir. Suçun kaynağının ve nedenlerinin gizlenmesi, yanlış hedefler gösterilmesi ise şiddetin kaynağı olan ataerkinin güçlenmesi demektir.

Elbette tüm halkın, özellikle de olumsuz etkilere en açık kesimler olan kadın ve çocukların güvenliğinin sağlanması için düzenli bir göç politikası elzem. Savaş suçlularının, cihatçı terörist yapıların ülkede rahatça dolaşmasının önüne geçmek hükümetin sorumluluğu. Ayrıca insani nedenlerle göç edenlerin yaşam koşullarının iyileştirilmesine paralel olarak, karşılıklı uyum için insan haklarının gözetildiği göç politikaları, tüm halkı içine alan entegrasyon süreci gerekli.

Yerli ya da mülteci, tüm kadınları güçlendirecek, toplumsal değişimi eşitlikçi bir ortak yaşam temelinde örgütleyecek taleplerle mücadele etmeliyiz. Örneğin; yalnızca mülteci ve göçmenlere yönelik değil, tüm toplum için okul öncesinden başlayarak eğitimin her kademesinde toplumsal cinsiyet eşitliğinin, insan haklarının zorunlu ders olarak verilmesi, karşılıklı etkileşimi artıracak uyum politikalarının kültürel, sanatsal, sosyal olanaklarla hayata geçirilmesi gerekiyor.

MÜLTECİ KADINLARIN YAŞADIKLARI BİZİM YAŞADIKLARIMIZDAN FARKLI MI?

Şiddet, baskı, mobbing, kayıt dışı, esnek ucuza çalışma, evdeki çocuğun, hastanın yaşlının tüm bakım yükünün sorumluluğunu alma, ev işlerinin tüm yükünün sırtına yüklenmiş olması, geçim kaygısı, işsizlik... Ülkelerini çeşitli sebeplerle terk edip azıcık eşyasını sırtına katıp, tehlikeli bir göç yolculuğuna çıkmış olan mülteci kadınların yaşamlarından tüm bunlar. Tanıdık geldi mi?

Mülteci kadınlar, göç etme kararını aldıkları andan itibaren tüm tehlikelere, şiddete karşı daha savunmasız hale geliyorlar. Temel insani haklardan yoksun olmaları, göçmenlerin devletler arasında bir araç olarak "aldım, verdim" zihniyetiyle kullanılmaları, özellikle de kadınların yaşamlarını her anlamda güvencesizleştiriyor. Mülteci karşıtlığının kışkırtılması, mültecilerin "geri gönderilmesi" üzerinden siyasilerin verdiği demeçler sebebiyle kadınlar yaşadığı cinsel saldırı, şiddet olaylarında polise başvuramıyorlar, başvurmaya korkuyorlar.

"Çaresizlikleri" sebebiyle en ucuz işlerde kayıt dışı çalıştırılıyorlar ve eşit yaptıkları işe eşit ücret alamıyorlar. Yok pahasına çalıştırılan mülteci kadınların maaşına patron el koyduğunda haklarından yoksun olmanın yarattığı güvensizlikle hakkını almak için mücadele etmekte zorlanıyorlar. Kadına şiddetin cezalandırılmaması, önlem mekanizmalarının işletilmemesi, kadınları korumak için devlete sorumluluk yükleyen uluslararası sözleşmeden çekilme kararı gibi iktidarın kadın düşmanı hamleleri kadınlar için ülke genelinde işyerinden sokağa güvensiz bir atmosfer yaratıyor.

Türkiyeli kadınların mahkûm edildikleri karanlığa mülteci kadınlar da mahkûm ediliyor, çeşitli asgari haklarından mahrum oldukları için o karanlığa ses çıkarmalarının da önüne geçiliyor. Aynı karanlığa mahkum edilen Türkiyeli ve göçmen kadınlar bundan birlikte çıkabilirler, ucuz emek olarak çalıştırıldıkları işyerlerinde patrona eşit işe eşit ücret talebiyle, kadınları şiddetle yalnız bırakan iktidara karşı şiddeti önleyecek mekanizmaların kurulmasını sağlayacak baskıyı kurarak...

4

PEKİ YA ÇÖZÜM NEREDE?

- Türkiye, Cenevre Sözleşmesi'ne koyduğu çekinceyi kaldırıp savaştan ve zulümden kaçan herkese mültecilik statüsü tanısın.
- AB-Türkiye Geri Kabul Anlaşması kaldırılsın. Avrupa devletleri, Türkiye'yi sınır bekçisi olarak tutma politikasına son versin ve kapılarını göçmenler için açsın. Göçmenlere uygun sığınma koşulları sağlansın. Planlı ve kapsamlı bir göç politikası oluşturulsun.
- Göçmenlerin pazarlık aracı olarak kullanılmasına son verilsin; hükümet, göçmenleri güvensiz geçiş yollarına yönlendirmekten ve keyfi olarak sınır dışı etmekten vazgeçsin.
- İstanbul Sözleşmesi'nden çekilme kararı geri alınsın, hayatın her alanında tüm kadın ve LGBTİ'lerin şiddetten korunması için sözleşme etkili bir biçimde uygulansın. Şiddete karşı göçmenleri de içeren kapsayıcı, koruyucu, önleyici bütünlüklü bir politika oluşturulsun.
- Devlet; insan ve kadın ticaretine karşı mücadele etmeyi, göçmen ve mülteci örgütleri, kadın ve LGBTİ örgütleri ile ortak çalışma yürütmeyi, nefret söylemine karşı etkin bir mücadeleyi garanti altına alsın.
- Göçmen kadınların, çocukların şiddeti, istismarı anadillerinde şikâyet edebilecekleri mekanizmalar sağlansın, failer cezalandırılsın. Karakol, adliye, adli yardım büroları gibi yerlerde tercüman desteği 7/24 sağlansın.
- Göçmen kadınların daha güvencesiz ve düşük ücretle çalıştırılması son bulsun. Zaten güvencesiz olan ev işçiliği, turizm, eğlence sektörü gibi iş kollarında göçmen oldukları için iki kat sömürüyle karşı karşıya kalmaları somut uygulamalar ve denetimlerle önlensin.
- Göçmen ve mülteci kadınların kamusal yaşama ve iş yaşamına katılımının önündeki engeller kaldırılsın, dil bariyeri, çocuk hasta, yaşlı bakımı, geçici koruma ve uluslararası koruma kimliği olanlara çalışma izni sağlanmaması gibi somut sorunlar için acil önlemler alınsın.

GENEL
KAMPÜS
İSTİYORUZ

EMEĞİMİZ
BEDENİMİZ
KİMLİĞİMİZ
ÖZGÜRLÜĞÜMÜZ
BİZİMDİR

EMEK
SON
GÜVEN

ekmekvegul

www.ekmekvegul.net